verecūdat̄ hō de adulatione ꝗ̄ litigio: ꝗ̄uis
litigiū ſit grauius.

Deinde conſi-
derādū ē de libalitate et vi
tys oppoſitꝭ .ſ. auaritia ⁊ ꝓ
digalitate. Circa libalitateꝫ
ꝗrunt̄ ſex. ꝑ vtrū libalitas
ſit virt⁹. 2° q̄ ſit mā̄ eius. 3° de actu ipſius.
4° vtrū magis ad eū dare ꝗ̄ accipe ptineat
5° vtrū libalitas ſit ps iuſticie. 6° de ꝯpara
tione eius ad alias virtutes.

Ad primuꝫ ſic proce

dit̄. Videt̄ ꝙ libera̓litas nō ſit virtus. Nulla
n. virtus ꝯriat̄ nāli inclinatōi. īclinatio āt na
tural̄ ē ad h̄ vt aliq̄s plus ſibi ꝗ̄ alys proui-
deat: cuius ꝯriū ptinet ad libalē: ga vt ph̄us
dic̄ i 4°. ethicoꝝ. liberalis ē non reſpicere ad
ſeipſū ita ꝙ ſibi mioꝛa derelinqt. ḡ libalitas
nō ē virtus. Itē ꝑ diuitias hō ſuā vitā ſu
ſtentat. ⁊ ad felicitatē diuitie oꝛganice deſer
uiūt vt dr̄ i ꝑ ethicoꝝ. cū ḡ oīs virt⁹ oꝛdinet̄
ad felicitatē: videt̄ ꝙ liberalis n̄ ē virtuoſus
de q̄ ph̄s dicit i 4°. ethicoꝝ. ꝙ n̄ ē acceptiu⁹
pecunie neq̄ꝫ cuſtoditiu⁹ ſed emiſſiu⁹. P.
Virtutes h̄n̄t ꝯnexionē ad īuicē. ſꝫ libalitas
nō videt̄ ꝯnexa alys virtutib⁹: m̄lti. n. ſūt vir
tuoſi q nō pn̄t eē̄ libales qa nō h̄n̄t qd dent:
multiq̄ꝫ libalit̄ dant vel expēdūt q tn̄ al̄ ſūt
vitioſi. ḡ libalitas nō ē virtus. Sꝫ ꝯ ē qd
Amb°. dic̄ i ꝑ ꝯ officys. ꝙ in euāgelio m̄ltas
doctrinas accipim⁹ iuſte libalitatis. ſꝫ i euā
gelio nō docent̄ niſi ea q̄ ad v̄tutē ptinent. ḡ
libalitas ē virtus. R° dicendū ꝙ ſic Aug°
dic̄ i li° ꝯ libe. ar. bene vti his qbus male vti
poſſum⁹ ptinet ad virtutē. poſſumuſ āt bn̄ ⁊
male vti nō ſolū his q̄ intra nos ſūt puta po
tētys ⁊ paſſiōibus aīe: ſꝫ etiā hiſ q̄ extra noſ
ſūt. ſ. reb⁹ hui⁹ mūdi ꝯceſſis nob̄ ad ſuſtenta
tionē vite. ⁊ iō cū bn̄ vti his reb⁹ ptineat ad li
balitatē: cōſequēs ē ꝙ liberalitas virtus ſit.
Ad ꝑmū ḡ dicēdū ꝙ ſicut Amb°. ⁊ Baſi-
li⁹ dicūt. ſupabundātia diuitiaꝝ dat̄ aliqb⁹ a
deo vt meritū bone diſpenſatiōis acquirant
pauca aūt vni ſufficiūt. ⁊ iō libalis plura lau
dabilit̄ i alios expēdit ꝗ̄ i ſeipſū. debet autē
hō ſp magis ſibi ꝓuidere i ſpūalib⁹ bonis in
qbus vnuſqſq̄ꝫ ſibi p̄cipue ſubuenire pōt. et
tn̄ etiā i reb⁹ tpa'ib⁹ nō ptinet ad liberaleꝫ vt
ſic alys ītēdat ꝙ oīo ſe ⁊ ſuos deſpiciat. Vn̄
Amb° dic̄ i ꝑ ꝯ officys. Eſt illa ꝓbāda libera
litas vt proximos ſemis tui nō deſpicias ſi
egere cognoſcas. Ad ſecūdū dicendū ꝙ ad
libalē nō ptinet ſic diuitias emittere ut non
ſibi remaneat vn̄ ſuſtentet̄ ⁊ vn̄ virtutis opa
exequat̄ qbus ad felicitatē peruenit̄. Unde
ph̄s dic̄ i 4°. ethicoꝝ. ꝙ liberal̄ curat ꝓpria
volēs ꝑ hoc qbuſlibet ſufficere. ⁊ Amb° dic̄
i li° de officys. ꝙ dn̄s nō vult ſimul effundi
opes ſꝫ diſpenſari: niſi forte vt Heliſe⁹ boues
ſuos occidit ⁊ pauit paupes ex eo qd habuit
vt nulla cura teneret̄ domeſtica: qd ptinꝫ ad
ſtatū ꝑfectiōis ſpūalis vite: de q̄ .i. dicet̄. ⁊ tn̄
ſciēdū ꝙ h̄ ipſū qd ē ſua libalit̄ largiri iq̄ꝫtū
eſt act⁹ v̄tutis ad btitudinē oꝛdinat̄. Ad
t̄tiū dicēdū ꝙ ſicut ph̄s dic̄ i 4°. ethicoꝝ. illi
q cōſumūt m̄ltas res i itēperātys nō ſūt li-
bales ſꝫ ꝓdigi. ⁊ ſilit̄er qcūq̄ꝫ effūdit q̄ habet
ꝓpt̄ q̄q̄ꝫ alia pctā. Vn̄ ⁊ Amb°. dic̄ i ꝑ de offi
cys. Si qdiuues eū q poſſeſſiones alioꝝ eri
pe conat̄: nō ꝓbat̄ largitas: nec illa ꝑfecta ē
libalitas ſi iactātie cā magis ꝗ̄ mīe largiarꝭ
⁊ iō illi q carēt alys v̄tutibus: licet i aliqua
mala opa multa expēdāt nō ſūt libales. nihil
etiā ꝓhibet aliquos multa i bonos vſus ex-
pēdē. ⁊ habitū libalitatis nō hr̄e: ſic̄ ⁊ aliarū
v̄tutū opa faciūt hoīes anteq̄ꝫ habitū v̄tutis
habeāt: licꝫ nō eodē mō q̄ virtuoſi vt ſ̄ dictū
ē. ſilit̄ etiā nihil ꝓhibet aliq̄s virtuoſos licet
ſint paupes eē̄ libales. Vn̄ ph̄s dic̄ i 4°. ethi-
coꝝ. Scōm ſbam .i. facultatē diuitiaꝝ libali
tas dr̄: nō. n. ꝯſiſtit i multitudīe datoꝝ: ſed in
dātis habitu. Et Amb°. dic̄ i ꝑ de officys ꝙ
affectus diuitē collatōnē aut pauperē facit
⁊ preciū rebus īponit.

Ad ſecunduꝫ ſic pro

cedit̄. Videt̄ ꝙ libalitas nō ſit circa pecūias
Ois. n. virtus moral̄ ē circa opatiōes vel paſ
ſiōes. eē̄ aūt circa opatiōes ē ꝓpriū iuſticie:
vt dr̄ i 5°. ethicoꝝ. ḡ cū libalitas ſit virtus mo
ralis videt̄ ꝙ ſit circa paſſiōes ⁊ nō circa pe
cunias. P. Ad liberalē ptinet q̄rūcūq̄ꝫ di
uitiaꝝ vſus. ſꝫ diuitie nāles ſūt veriores ꝗ̄ di
uitie artificiales q̄ i pecunys cōſiſtūt: vt pꝫ ꝑ
ph̄m i ꝑ politꝭ. ḡ libalitas nō ē p̄ncipalit̄ cir-
ca pecunias. P. Diuerſaꝝ v̄tutū dr̄ſe ſunt
mat̄ie: qa habit⁹ diſtinguūt̄ ſm obā. ſed res
ext̄iores ſunt materie iuſticie diſtributiue ⁊
cōmutatiue. ḡ nō ſūt mā̄ libalitatis. Sꝫ ꝯ
ē qd ph̄s dic̄ i 4°. ethicoꝝ ꝙ libalitas videt̄

eſſe medietas q̃dã circa pecunias. ¶ R̃o ꝺi
cẽdũ ꝙ ſm phm in 4º. ethicoꝝ. ad lib̃alẽ ꝑti
net emiſſiuũ eẽ. vñ ⁊ alio noĩe liberalitaſ lar
gitas noiaẗ: q̃a qꝺ largũ ẽ nõ ẽ retentiuum
ſꝫ ẽ emiſſiuũ. ⁊ ad h̃ idẽ ꝑtinere videẗ etiam
nomen lib̃alitatis: cũ. n. aliq̃s a ſe emittit: q̃
ꝺãmodo illud a ſua cuſtodia ⁊ ꝺñio liberat
⁊ aĩuꝫ ſuũ ab eius affectu liberũ eſſe oſtẽdit
ea ꝟo q̃ emittẽda ſũt ab vno hoĩe in aliũ: ſũt
bona poſſeſſa que noĩe pecũie ſigñẗ. et iõ ꝓ
pria mã lib̃alitatis ẽ pecũia. ¶ Ad p̃mum g̃
ꝺicẽꝺũ ꝙ ſicut ꝺictũ ẽ: liberalitas nõ attẽdi
tur ĩ quãtitate ꝺati ſꝫ ĩ affectu ꝺantis. affect⁹
aũt ꝺantis ꝺiſponiẗ ſm paſſiones amoris ⁊
ꝯcupie. ⁊ ꝑ ꝯſeq̃ns ꝺelectatõis iuſticie. et ad
ea q̃ ꝺãẗ. et iõ ĩmediata mã lib̃alitatis ſũt in
teriores paſſiões: ſꝫ pecũia ext̃ior ẽ obm ip̃a
rũ paſſionũ. Ad ſecũꝺũ ꝺicẽꝺũ ꝙ ſic̃ Aug⁹
ꝺic̃ ĩ liº ꝺe ꝺoctrina xp̃iana. totũ q̇cq̃d hoĩes
ĩ t̃ra hñt ⁊ oĩa q̃ruꝫ ſũt ꝺñi: pecũia vocaẗ: q̇a
antiq̃ q̃ habebãt: ĩ pecoribuſ habebãt. ⁊ phs
ꝺic̃ ĩ 4º. ethicoꝝ ꝙ pecũias oĩa ꝺicim⁹ q̃rum
ꝺignitas nũmiſmate mẽſuratur. ¶ Ad t̃tiuꝫ
ꝺicẽꝺũ ꝙ iuſticia ꝯſtituit equalitatẽ ĩ iſtl ex
terioribus reb⁹. nõ ãt ad eã proprie pertinet
moderari ĩteriores paſſiões. vñ aliter pecu
nia ẽ mã lib̃alitatis. ⁊ aliter iuſticie

Ad tertiuꝫ ſic proce

ꝺiẗ. Videẗ ꝙ vti pecũia nõ ſit actus liberali
tatis. Diuerſaꝝ. n. virtutũ ꝺr̃ſi ſũt actus. ſed
vti pecunia cõuenit alijs ꝟtutib⁹ ſic̃ iuſticie
⁊ magnificẽtie. nõ g̃ ẽ proprius act⁹ lib̃alita
tis. ¶ P̃. Ad lib̃alitatẽ nõ ſolũ ꝑtinet ꝺare ſꝫ
etiã accipere ⁊ cuſtodire. ſꝫ acceptio ⁊ cuſto
ꝺia nõ viꝺeẗ ad vſũ pecũie pertinẽ. g̃ ĩcõueñ
ent ꝺr̃ propri⁹ actus lib̃alitatis vſus pecũie.
¶ P̃. Vſus pecũie nõ ſolũ conſiſtit ĩ hoc ꝙ
pecũia ꝺetur: ſꝫ ĩ hoc ꝙ expẽꝺaẗ. ſꝫ expenꝺẽ
pecũiaꝫ referẗ ad ipſũ expẽꝺẽtẽ. et ſic non vi
ꝺeẗ eẽ actus lib̃alitatl: ꝺic̃. n. Seneca ĩ 5º. ꝺ be
neficijs. Nõ ẽ lib̃alis aliq̃s ex h̃ ꝙ ſibi ꝺõat
g̃ nõ q̃libet vſus pecũie ꝑtinet ad lib̃alitateꝫ.
Sꝫ ꝯ ẽ qꝺ phus ꝺicit ĩ 4º. ethicoꝝ. Vnoq̃q̄
optime vtitur q̃ hꝫ circa ſingula virtutẽ. g̃ ꝺi
uitijs vtetur optime q̃ hꝫ circa pecunias ꝟtu
tẽ: iſte aũt eſt liberalis. g̃ bonus vſus pecũia
rũ ẽ actus liberalitatis. ¶ R̃o ꝺicẽꝺũ ꝙ ſpẽẗ
actus ſumiẗ ex obo vt ꝯ̃ habitũ ẽ. obm autẽ
ſiue mã lib̃alitatis ẽ pecũia et q̇cquid pecũia
mẽſurari põt vt ꝺictũ ẽ. et q̇a quelibꝫ virtus

cõueniẽẗ ſe habꝫ ad ſuũ obm. ꝯſequens eſt
vt cũ lib̃alitas ſit virt⁹: actus eius ſit ꝓportõ
nat⁹ pecũie. pecũia aũt caꝺit ſub rõne bono
rũ vtiliũ q̇a oĩa ext̃iora bõa ad vſũ hoĩs ſunt
orꝺĩata. ⁊ iõ act⁹ ꝓpri⁹ lib̃alitatl ẽ pecũia vel
ꝺiuitijs vti. Ad p̃mũ g̃ ꝺicẽꝺũ ꝙ ad lib̃ali
tatẽ ꝑtinet bñ vti ꝺiuitijs ĩq̃ꝫtũ h⁹mõi: eo ꝙ
ꝺiuitie ſũt ꝓp̃a mã lib̃alitatl: ad iuſticiã ãt ꝑ
tinet vti ꝺiuitijs ſm rõneꝫ ꝺebiti: ꝓut. ſ. res
ext̃ior ꝺ̃beẗ alteri. ad magnificẽtiã aũt perti
net vti ꝺiuitijs ſm quãꝺã ſp̃alẽ rõnẽ. i. ſcꝺm
ꝙ aſſumũtur ĩ alicuius opis magni expletõ
nẽ. vñ et magnificẽtia quoꝺãmodo ſe hꝫ ex
aꝺꝺitiõe ad lib̃alitatẽ: vt ĩ ꝺicetur. ¶ Ad ſecũ
ꝺũ ꝺicẽꝺũ ꝙ ad ꝟtuoſũ ꝑtinet nõ ſolũ cõue
nienẗ vti ſua mã vel ĩſtrumento ſꝫ etiã ꝑ̃pare
opportunitates ad bñ vtẽꝺũ. ſic̃ ad fortituꝺi
nem militis ꝑtinet nõ ſolũ exercere glaꝺiuꝫ
in hoſtes: ſed etiam exacuere glaꝺium et in
vagina ꝯſuare. ſic etiã ad lib̃alitatẽ ꝑtinet ñ
ſolũ vti pecũia ſꝫ etiã eã ꝑ̃pare ⁊ ꝯſeruare ad
iꝺoneũ vſũ. ¶ Ad t̃tiũ ꝺicẽꝺũ ꝙ ſic̃ ꝺictũ ẽ
ꝓpinq̃ mã lib̃alitatis ſũt ĩteriores paſſioneſ
ſm q̃s hõ afficiẗ circa pecuniã. ⁊ iõ ad lib̃ali
tatẽ ꝑtinet ꝑ̃cipue vt hõ ꝓpẗ ĩorꝺinatã affec
tionẽ ad pecuniã nõ ꝓhibeaẗ a q̇cũq̄ ꝺ̃bito
vſu ei⁹. Eſt ãt ꝺuplex vſus pecũie. Vn⁹ ad ſe
ipſũ q̃ viꝺeẗ ad ſũpt⁹ vel expẽſas ꝑtinẽ. Aliuſ
aũt q̃ q̃s vtiẗ ad alios: qꝺ ꝑtinet ad ꝺationes
⁊ iõ ad lib̃alitatẽ ꝑtinet vt neq̄ ꝓpẗ ĩmoꝺe
ratũ amorẽ pecũie aliq̃ſ ĩpeꝺiaẗ a ꝯueniẽtib⁹
expẽſis neq̄ a cõuenientibus ꝺatõib⁹. vñ cir
ca ꝺatiões et ſũpt⁹ lib̃alitas ꝯſiſtit ſm phm
ĩ 4º. ethicoꝝ. ꝟbũ ãt Senece ẽ ĩtelligẽꝺũ ꝺe
liberalitate ſm ꝙ ſe hꝫ ad ꝺatiões: nõ. n. ꝺr̃
aliq̇s liberal' ex hoc ꝙ ſibi aliq̇d ꝺonat.

Ad quartũ ſic procc

ꝺiẗ. Videẗ ꝙ ad liberalẽ nõ maxĩe ꝑtĩeat ꝺa
re. Liberalitaſ. n. a pruꝺẽtia ꝺirigiẗ ſicut ⁊ q̃
libet alia virt⁹ moralis. ſꝫ maxĩe viꝺeẗ ad pru
ꝺẽtiã ꝑtinere ꝺiuitias conſeruare. vñ et phs
ꝺic̃ ĩ 4º. ethicoꝝ. ꝙ illi q̃ nõ acquiſierũt pecu
niã ſꝫ ſuſceperũt acq̃ſitã ab alijs: liberali⁹ eã
expẽꝺũt q̃a ſũt ĩexꝑti ĩꝺigẽtie. g̃ viꝺetur ꝙ
ꝺare nõ maxĩe ꝑtineat ad liberalẽ. ¶ P̃. De
hoc ꝙ aliq̃s maxĩe intenꝺit null⁹ triſtaẗ neq̄
ab eo ceſſat. ſꝫ liberal' q̃ñq̄ triſtatur ꝺ̃ bis q̃
ꝺ̃ꝺit: neq̄ etiã ꝺat oĩb⁹ vt ꝺr̃ in 4º. ethicoꝝ. g̃
ad liberalẽ nõ maxĩe ꝑtinet ꝺare. ¶ P̃. Ad
illud ĩplẽꝺũ qꝺ q̃s maxime intenꝺit hõ vtiẗ

vys quib⁹ pōt. ſ; libalis nō ē petitiu⁹ vt ph̄s
dicit in 4°. ethicoꝝ. cū p h̄ poſſet ſibi ꝑparare
facultatē alys donādi. ḡ videt̄ ꝙ maxime n̄
intendat ad dandū. ¶ P. Magis hō obliga
tur ad hoc ꝙ ꝓuideat ſibi q̄ȝ alys. ſ; expendē
do aliquid ꝓuidet ſibi: dando autē prouidet
alys. ḡ ad libalē magis ꝑtinet expendere q̄ȝ
dare. ¶ Sȝ ɔ̄ ē qđ ph̄s dicit in 4°. ethicoruȝ
ꝙ libalis ē ſupabūdare ī datiōe. ¶ Rn̄° dicē-
dū ꝙ propriū ē libalis vti pecūia. vſus āt pe-
cunie ē in emiſſiōe ipſius. nā acq̄ſitio pecu-
nie magiſ aſſimilat̄ gn̄atiōi q̄ȝ vſui. cuſtodia
v̄o pecunie inq̄ȝtū ordinat̄ ad facultatē vtē-
di aſſimilat̄ habitui. emiſſio aūt alicuiuſ rei
q̄āto fit ad aliq̄d diſtātius tāto a maiori v̄
tute ꝓcedit: ſicut p; ī hys q̄ ꝓyciūt. et iō ex
maiori v̄tute ꝓcedit ꝙ aliq̄s emittat pecūiaȝ
dādo eā alys: q̄ȝ expēdēdo eā circa ſeipſum
ꝓpū ē aūt v̄tutiſ vt ꝑciſe tēdat ī id qđ ꝑfecti⁹
ē. nā virtus ē ꝑfectio q̄dā vt dr̄ ī 7°. phiſicorū
ꝛ iō libalis maxīe laudat̄ ex datione. ¶ Ad
ꝑmū ḡ dicēdū ꝙ ad prudētiā ꝑtinꝫ cuſtodi
re pecuniā ne ſurripiat̄ aut inutilit̄ expēdat̄.
ſ; vtilit̄ eā expendere nō ē minoris prudētie
q̄ȝ vtilit̄ eā ɔſeruare: ſ; maioris: q̄a plura ſūt
attendenda circa vſū pecunie q̄ aſſimilatur
motui q̄ȝ circa ɔſeruationē q̄ aſſimilat̄ q̄eti
ꝙ aūt illi qui ſuſceperūt pecūias ab alyſ acq̄
ſitas libalius expēdūt q̄ſi exñtes īopie īexꝑti
ſi ꝓpt̄ ſolā hāc īexperiētiā libalit̄ expēderēt
nō haberēt v̄tutē libalitatis. ſ; q̄nq; h⁹modi
īexꝑiētia ſe hꝫ ſolū ſicut tollēs īpedimentuȝ
libalitatis: ita etiā ꝙ promptius liberaliter
agāt: timor. n. īopie ex ei⁹ exꝑiētia procedēs
īpedit q̄nq; eoſ q̄ acquiſierūt pecuniā ne eā
ɔ̄ſumāt libaliter agēdo. ꝛ ſilit̄ amor q̄ eam
amāt tāq̄ȝ propriū effectū vt ph̄s dicit ī 4°.
ethicoꝝ. ¶ Ad ſecūdū dicēdū ꝙ ſicut dictū
ē: ad libalitatē ꝑtinet ɔ̄uenienter vti pecūia
ꝛ ꝑ ɔ̄ñs ɔuenient̄ dare qđ ē quidā pecunie
vſus: q̄libet āt virtus triſtat̄ de ɔ̄rio ſui act⁹
ꝛ vitat eius īpedimēta. ei aūt qđ ē ɔ̄uenient̄
dare duo opponūt̄. ſ. nō dare qđ ɔ̄uenient̄ ē
dādū ꝛ dare aliq̄d īɔ̄uenient̄. vñ d̄ vtroq; tri
ſtat̄ libalis. ſ; de ꝑmo magis: q̄a plus oppoi
tur ꝓꝓo actui. ꝛ iō nō dat oībus: īpediret̄. n.
act⁹ ei⁹ ſi q̄buſlibet daret: nō. n. h̄ret vñ alys
daret q̄bus dare ɔ̄uenit. ¶ Ad t̄tiū dicēdū
ꝙ dare ꝛ accipere h̄n̄t ſe ſicut agē ꝛ pati. nō eſt
aūt idē ꝑncipiū agēdi ꝛ patiēdi. vñ q̄a libali
tas ē ꝑncipiū datiōis n̄ ꝑtinet ad libalē vt ſit
ꝓmptus ad recipiēdū. ꝛ multo min⁹ ad petē
dū. vſus. Si q̄s in h̄ mūdo vult multi grat⁹
haberi. Det capiat querat plurima pauca ni
hil. Ordinat aūt ad dandū aliqua ſ̄m ɔ̄ueni-
entiā libalitatis. ſ. fructus ꝓpriaꝝ poſſeſſio
nū quos ſollicite procurat vt eis liberaliter
vtat̄. ¶ Ad quartū dicēdū ꝙ ad expēdēdūȝ
in ſeipſū nā īclinat. vñ hoc ꝙ pecuniā q̄s ꝓ-
fūdat in alios ꝑtinet proprie ad virtutem.

Ad quintū ſic proce

dit̄. Videt̄ ꝙ libalitas nō ſit pars iuſticie. iu
ſticia. n. reſpicit debitū. ſ; quāto ē aliq̄d ma
gis debitū tanto minus libalit̄ dat̄. ḡ libera-
litas nō ē ps iuſticie: ſ; ei repugnat. ¶ P. Iu
ſticia ē circa operatōeſ vt ſ̄ habitū ē. ſ; libali
tas ē ꝑcipue circa amorē ꝛ ɔcupiam pecuni
arū q̄ ſūt paſſiones. ḡ magis videt̄ libalitas
ad t̄pantiā ꝑtinere q̄ȝ ad iuſticiā. ¶ P. Ad li
balitatē ꝑtinet ꝑcipue conuenienter dare vt
dictū ē. ſ; ɔ̄uenienter dare ꝑtinet ad bn̄fici
ētiā ꝛ miām q̄ ꝑtinēt ad caritatē vt ſ̄ dictuȝ
ē. ḡ libalitas magis ē ps caritatis q̄ȝ iuſticie
¶ Sed ɔ̄ ē qđ Amb° dicit ī p° d̄ officys. Iuſti
cia ad ſocietatē generiſ hūani refert̄: ſocieta
tis. n. rō diuidit̄ ī duas ꝑtes: iuſticiā. ſ. ꝛ bn̄fi
ciētiā quā eādē libalitatē aut benignitatem
vocāt. ḡ libalitas ad iuſticiā ꝑtinet. ¶ Rn̄° di
cēdū ꝙ libalitas n̄ ē ſpēs iuſticie: q̄a iuſticia
exhibet alt̄i qđ ē eius: ſ; libalitas exhibet id
qđ ſuū ē. habet tñ quādā ɔ̄uenientiā cuȝ iu
ſticia ī duob⁹. p° q̄dē q̄a ꝑncipalit̄ ē ad alteꝝ:
ſicut ꝛ iuſticia. 2° q̄a ē circa res ext̄rioreſ ſic̄ ꝛ
iuſticia: licet ſ̄m aliā rōnē vt dictū ē. ꝛ iō li-
beralitas a q̄buſdā ponit̄ ps iuſticie ſicut vir
tus annexa ei vt ꝑncipali. ¶ Ad ꝑmū ḡ dicē
dū ꝙ liberalitas ꝛ ſi nō attēdat debitū lega-
le qđ attēdit iuſticia: attēdit tñ d̄bitū q̄dđā
morale qđ attēdit̄ ex q̄dā ipſius decētia: nō
ex h̄ ꝙ ſit alteri obligat⁹. vñ minimū hꝫ d̄ rō
ne debiti. ¶ Ad ſecūdū dicēdū ꝙ t̄pantia ē
circa ɔcupias corꝑaliū delectationū. ɔcupia
aūt pecunie ꝛ delectatio nō ē corꝑal̄: ſ; ma-
gis aīal̄. vñ libalitas nō ꝑtinet ꝓꝑe ad t̄pātiā
¶ Ad t̄tiū dicēdū ꝙ datio bn̄ficiētie ꝛ mīe
ꝓcedit ex eo ꝙ hō ē aliqualr̄ affect⁹ circa eū
cui dat. ꝛ iō talis datio ꝑtinet ad caritatē ſi-
ue ad amicitiā. ſ; datio libalitatis prouenit
ex eo ꝙ dans ē aliqualit̄ affect⁹ circa pecūiā
dū eā nō ɔcupiſcit neq; amat. vñ etiā n̄ ſolū
amicis ſ; etiā ignotis dat q̄ñ oportet. vñ nō

ꝑtinet ad caritatē: ſed magis ad iuſticiā que
ē circa res exteriores.

Ad ſextum ſic proce

ditur. Videt̃ ꝙ libalitas ſit maxīa virtutum
Dis. n. ṽtus hoīs ē q̃dā ſilitudo dīne bonita
tis. ſʒ ꝑ libalitatē hō maxīe aſſilat̃ur deo qui
dat oīb⁹ affluent̃ ⁊ nō iproperat vt dr̃ Jaco.
p̊. g̃ libalitas ē maxima ṽtutū. ¶ P̃. Scdm
Augl. i 6°. de trini. In his q̃ nō mole magna
ſūt: idē ē eē maius qȯ melius. ſʒ rō bonitatis
maxime videt̃ ad libalitatē ꝑtinere: q̃a bonū
diffuſiuū ē vt pʒ ꝑ Dyo. 4°. ca°. de diui. no. vñ
⁊ Amb°. dic̃ i p̊ de officijs ꝙ iuſticia cēſuraʒ
tenet. libalitas bonitatē. g̃ libalitas ē maxīa
ṽtutū. ¶ P̃. Hoīes honorãt̃ ⁊ amãt̃ ꝓpt̃ ṽtu
tem. ſʒ Boetius dicit i li° de ꝯſol̃. Largitas
maxīe claros facit. ⁊ ph̃s dic̃ i 4°. ethicoꝝ ꝙ
int̃ ṽtuoſos maxīe libales amãt̃. g̃ libalitas
ē maxima ṽtutū. ¶ Sʒ ꝯ̃ ē qȯ Amb°. dic̃ i li°
de officijs ꝙ iuſticia excelſior videt̃ libalita
te: ſʒ libalitas gratior. ph̃us etiā dic̃ i p̊ retho
ricoꝝ ꝙ fortes ⁊ iuſti maxime honorant̃ et
p⁹ eos libales. ¶ R° dicēdū ꝙ q̃libet virtus
tendit i aliqȯ bonū. vñ quanto aliq̃ virtus in
mai⁹ bonū tendit tāto melior ē. Libalitas āt
tēdit i aliqȯ bonū dupliciť. vno° p̄mo ⁊ ꝑ ſe
alio° ex ꝯ̄ſequēti. p̊ q̇dē ⁊ ꝑ ſe tēdit ad ordi
nādū ꝓpriā affectionē circa poſſeſſionē pe
cuniarū ⁊ vſū. ⁊ ſic ſm hoc ꝓfert̃ libalitati tē
perātia q̃ moderat̃ ꝯcupīas ⁊ delectatiōeſ ꝯ
tinētes ad ꝓpriū corp⁹. ⁊ fortitudo ⁊ iuſticia
q̃ ordināt̃ quodāmō i bonū cōe. vna q̇dē tē
pore pacis. alia tp̄e belli. ⁊ oīb⁹ ꝓferūt̃ ṽtuteſ
q̃ ordināt i bonū dīnū. nā bonū dīnū p̃emi
net cuilibet bono hūano. ⁊ in bonis hūanis
bonū publicū p̃eminet bono ꝓuato i quibus
bonū corporis p̃eminet bono extiorū rerūʒ
Alio modo ordinat̃ liberalitas ad aliqȯ bo
nū ex ꝯ̄ſequēti. ⁊ ſm hoc libalitas ordinat̃ i
oīa bona ꝑdicta. ex h̃. n. ꝙ hō nō ē amatiu⁹
pecūie ſeq̃t̃ ꝙ de facili vtat̃ ea ⁊ ad ſeipſū et
ad vtilitatē alioꝝ ⁊ ad honorē dei. ⁊ ſm hoc
hʒ quādā excellētiā ex h̃ ꝙ vtiliſ ē ad multa
q̃a tñ vnūq̇dq; magis iudicat̃ ſm id qȯ p̄mo
⁊ ꝑ ſe cōpetit ei q̃ʒ ſm id qȯ ꝯ̄ſequent̃ ſe habʒ
iō dicēdū ē libalitatē nō eē maximā ṽtutem
¶ Ad p̄mū g̃ dicēdū ꝙ datio dīna ꝓuenit
ex eo ꝙ amat hoīes q̃bus dat: nō aūt ex eo
ꝙ afficiat̃ ad ea q̃ dat. ⁊ iō magis videt̃ perti
nere ad caritatē, q̃ ē maxīa ṽtutū q̃ʒ ad libali
tatē. Ad ſecūdū dicēdū ꝙ q̃libʒ ṽt⁹ ꝑticipat
rōnē boni q̃tū ad emiſſionē ꝓpriȷ act⁹. act⁹
aūt quarūdā aliarū ṽtutū meliores ſūt q̃ʒ pe
cunia quā emittit libalis. ¶ Ad t̃tiū dicēdū
ꝙ libales maxime amãt̃: nō quidē amicitia
honeſti q̃ſi ſint meliores: ſʒ amicitia vtil̃: q̃a
ſūt vtiliores in exterioribus bonis q̃ coīt̃ hoī
nes maxime cupiūt. ⁊ etiā ꝑꝑ eandē cām cla
ri redduntur.

Deinde conſi-

derandū ē de vicijs libalita
ti oppoſitis. Et p̊ d̄ auaritia
2° de ꝓdigalitate. Circa pri
mū q̃rūt̃ octo. p̊ vtrū auari
tia ſit pctm̃. 2° vtrū ſit ſp̄ale pctm̃. 3° cui vir
tuti opponat̃. 4° vtrū ſit pctm̃ mortale. 5°
vtrū ſit grauiſſimū pctōꝝ. 6° vtrū ſit carna-
le vel ſp̄uale pctm̃. 7° vtrū ſit vitiū capitale
8° de filiabus eius.

Ad primuʒ ſic proce

dit̃. Videt̃ ꝙ auaritia nō ſit pctm̃. Dicitur. n.
auaritia q̃ſi eris auiditas: quia. ſ. i appetitu
pecunie ꝯ̄ſiſtit ꝑ quā oīa extiora bona itelli
gi pñt. ſʒ appetere extiora bona ñ ē pctm̃: na
turaliť. n. hō ea appetit. tū quia ſubiecta ſūt
hoī nãliť. tū q̃a ꝑ ea vita hoīs cōſeruat̃. vñ ⁊
ſub̃a hoīs dicūt̃. g̃ auaritia nō ē pctm̃. ¶ P̃
Dē pctm̃ aut ē in deū aut i ꝓximū aut in ſe
ipſū vt ſ̄ habitū ē. ſʒ auaritia nō ē ꝓp̄e pctm̃
ꝯ̄ deū: nō. n. opponit̃ neq; religiōi neq; virtu
tib⁹ theologicis q̃bus hō ordinat̃ i deū. neq;
etiā ē pctm̃ i ſeipſū: hoc. n. ꝓp̄e ꝑtinet ad gu
lā ⁊ luxuriā: de q̃ ap̄l̃us dic̃. i. ad Cor̃. 6°. qui
fornicat̃ in corpus ſuū peccat. ſilit̃ etiā nō vi
detur eē pctm̃ i ꝓximū: q̃a ꝑ h̃ ꝙ hō retinet
ſua nulli facit iīuriā. g̃ auaritia nō eſt pctm̃.
¶ P̃. Ea q̃ nãliter adueniūt nō ſūt pctā. ſed
auaritia nãlit̃ ꝯ̄ſeq̃t̃ ſenecturē q̃ſi ⁊ quēlibet
defectū vt ph̃us dic̃ i 4°. ethicoꝝ. g̃ auaritia
nō ē pctm̃. Sʒ ꝯ̄ ē qȯ dr̃ ad Heb. vlt̃. Sit
mores ſine auaricia: cōtenti p̄ñtib⁹. ¶ R° di
cendū ꝙ in quibuſcūq; bonū ꝯ̄ſiſtit i d̄bita
mēſura: nccē ē ꝙ ꝑ exceſſū vel diminutōeʒ
illius mēſure malū ꝓueniat. i oībus aūt que
ſūt ꝓpt̃ finē bonū ꝯ̄ſiſtit i quadā mēſura. nā
ea q̃ ſūt ad finē nccē ē cōmēſurari fini ſicut
medicīa ſanitati: vt pʒ ꝑ ph̃m i p̊ polit̃. bona
aūt extiora hñt rōnē vtiliū ad finē ſicut dic
tū ē. vñ nccē ē ꝙ bonū hoīs circa ea ꝯ̄ſiſtat